

ved at anvende en kort Tid paa Behandlingen af det her foreliggende Thema. Medens det ikke har nogen stor Betydning for Staten, er det desværre en bitterlig Kjendsgjerning, at det har desto større Betydning for meget væsentlige Sider af det sociale Liv, thi Rang- og Titelvæsenet er nu engang saaledes indvoret i den danske Nations Bevidsthed, at det synes, som om selve Sproget vægrer sig ved at bruge Navnet paa en Mand, naar der ikke kan sættes en Titel foran. Man kan sige paa Fransk: Monsieur Thiers, man kan sige paa Engelsk: Mr. Gladstone, men det kostede mange Danske en stor Anstrengelse, da de paa een Gang skulde sige: Hr. Lehmann, og de fandt en Slags sprogelig Trøst dert, at de dog kunde sige: Hr. Dr. Lehmann, da han havde ophørt med at være „Amtmand“ Lehmann. Vi have jo gjentagne Gange her i Thinget beskæftiget os med dette Spørgsmaal om Rang og Titel, og navnlig under Forhandlingen af den almindelige Rønningsslov, som endelig blev stadfæstet under 26de Marts 1870, kom dette Spørgsmaal i temmelig stor Udstrækning baade til Forhandling og til Afgjørelse iblandt os. Vi ansaa det den Gang for rigtig med Regjeringens Minde at indsette i en Lov, der gjaldt alle Statens civile Embeds- og Bestillingsmænd, en Bestemmelse om, at det skulde være Enhver, der for Fremtiden beklædte Embede eller Bestilling i Staten, forbudt at modtage nogen Titel eller Rang, som var uafhængig af det paagjældende Embede eller den paagjældende Bestilling, og samtidig herved rettede vi paa den bestaaende Tilstand derved, at vi fritog Embedsmændene for at betale Rangskat af deres Embedsrang, og derhos aabnede en Vej, ad hvilken de, der allerede vare i Besiddelse af Titler, kunde fritages derfor. I og for sig lader det sig ikke negte, at denne Bestemmelse ikke i høi Grad hængte sammen med de øvrige Bestemmelser i Loven af 26de Marts 1870; det var i Grunden at gaa udenfor det Omraade, hvormed Loven beskæftiger sig, at optage dette Spørgsmaal til Afgjørelse i Loven, men man mente, at de praktiske Fordele, som derved kunde opnaas, vare store nok til at retfærdiggjøre, at man lidt forlød det, der efter Lovens

Titel skulde være dens Opgave, og kom noget ind paa dette Sideterrain. Tanken derved var selvfølgelig den — og det er kommet saa hyppigt til Udtalelse under Forhandlingen her, at der ikke kan være Tvivl om, at den har været delt fra alle Sider, i alt Fald i Rigsdagen — at tilføie det hele Titel- og Rangvæsen et alvorligt Grundstød derved, at man borttog for den Klasse, der hidtil havde været den mest begunstigede i Retning af Titler og Rangforfremmelse, al Ret til for Fremtiden at modtage saadanne Titler og saadan Forfremmelse; vi nærede det Haab, at naar det først var blevet Embedsmændene forment at bære personlige Titler eller at modtage personlig Rang, da ogsaa den private borgerlige honette Ambition vilde gaa en hel Del tilbage, idet man saa, at man for Fremtiden kunde blive Embedsstandens og Embedsmændenes Ege uden just at være behængt med nogen Titel, som skulde give en bestemt Plads i en særlig Rangforordning. Loven af 26de Marts 1870 foreskriver ikke Noget om, at der som Folge af den givne Regel skal foretages en Omdannelse af det hele Rangvæsen; der er i og for sig intet Bud givet i Loven, som kunde paalægge Regjeringen nogen Forpligtelse til at udføre Arbejder, som skulde reformere Rangvæsenet, og dersom Ministeriet intet Skridt havde foretaget i den Retning, saa vilde jeg have hilset denne passive Holdning med den allerstørste Billigtelse, navnlig naar den havde været ledsaget af en høi Grad af Afholdenhed i Meddelelse af Titler til saadanne Føll, for hvem der ikke var et udtrykkeligt Forbud mod at modtage dem. Men Ministeriet har ikke anset det for rigtig saaledes at forholde sig ganske passivt, det har — for Dyrigt i Overensstemmelse med Udtalelser og Antydninger, som ere faldne fra Regjeringens Side under Behandlingen af Loven af 26de Marts 1870 — gjort forskjellige Skridt til at raade Bud paa den ved Loven indtraadte formentlige Uregelmæssighed. Det ene Skridt, som kjendes, er det, der ligger for i den kongelige Resolution af 8de September 1871. Hvad der er gaaet forud for denne kongelige Resolution er, saavidt jeg veed, ikke officielt bekendtgjort, men det er